

Prima instanță - (Judecătoria Cahul) D. Boși

Instanța de apel - (Curtea de Apel Cahul) V. Movilă, N. Veleva, E. Dvurecenshii

ÎN C H E I E R E

14 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Ala Cobăneanu
Luiza Gafton
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Antohi Gheorghe,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Antohi Gheorghe
împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Cahul-Gaz” privind contestarea actului
administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 16 noiembrie 2017, prin care a fost
admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Cahul-Gaz”, casată
hotărârea Judecătoria Cahul din 31 martie 2016 și pronunțată o hotărâre nouă de
respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 29 ianuarie 2016, Antohi Gheorghe s-a adresat în instanța de judecată cu
cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Cahul-
gaz” solicitând anularea procesului-verbal nr.125 din 23 octombrie 2015 a Comisiei
de examinare a cazurilor de încălcare a clauzelor contractuale de consumatori a
Societății cu Răspundere Limitată „Cahul-gaz”.

În motivare, reclamantul a relatat că la 11 decembrie 2015, a primit prin
intermediul poștei factura nr.1196376 din 08 decembrie 2015 eliberată de Societatea
cu Răspundere Limitată „Cahul-gaz” pe numele consumatorului Antohi Gheorghe, în
care în afară de plata pentru consumul de gaze naturale pentru luna noiembrie 2015 în
sumă de 707,49 lei, a fost inclusă și o datorie în sumă de 45 572, 81 lei.

La 18 decembrie 2015, reclamantul s-a adresat cu cerere prealabilă către pârât,
solicitând anularea facturii nr.1196376 din 08 decembrie 2015, ca fiind ilegală.

Prin răspunsul nr. 3 din 05 ianuarie 2016 expediat în adresa lui Antohi Gheorghe,
însă adresată unui alt consumator pe nume Jirova Nina, Societatea cu Răspundere
Limitată „Cahul-gaz” a respins cererea prealabilă.

Antohi Gheorghe invocă că la 28 ianuarie 2016, a înștiințat secția juridică despre
remiterea greșită a răspunsului la cererea prealabilă, fiindu-i astfel adus la cunoștință
despre existența procesului-verbal nr.125 din 23 octombrie 2015 emis de Comisia de
examinare a cazurilor de încălcare a clauzelor contractuale de 2 consumatori a
Societății cu Răspundere Limitată „Cahul-gaz”, prin care s-a stabilit că reclamantul

trebuie să repare prejudiciul adus pârâtei în sumă de 45 572, 81 lei.

Reclamantul consideră că procesul-verbal nr.125 este ilegal și neîntemeiat.

La 24 aprilie 2015, în urma efectuării de către reprezentanții Societății cu Răspundere Limitată „Cahul-gaz” a controlului echipamentului de măsurare a consumului de gaze naturale din gospodăria dânsului, a apărut suspiciunea că a avut loc o intervenție în funcționalitatea contorului BK G 1,6 nr. 1860779, care a fost demontat, împachetat și sigilat, cu întocmirea unui act în acest sens.

Având în vedere că Antohi Gheorghe se afla în imposibilitate de a se deplasa la instituția specializată pentru efectuarea constatării tehnico-științifice a contorului, în legătură cu plecarea în concediu sindical începând cu 25 aprilie 2015, a solicitat reprezentanților pârâtei să prezinte desinestătător echipamentul de măsurare la verificarea metrologică de expertiză.

Astfel, a doua zi reclamantul a plecat în concediu, iar gospodăria a rămas în grija mamei în vârstă de 84 ani, iar când a revenit a observat că pungea sigilată în care se afla contorul demontat lipsea, motiv din care s-a adresat la organul de poliție, fapt confirmat prin certificatul eliberat de Inspectoratul de Poliție Cahul.

Menționează Antohi Gheorghe că pentru clarificarea situației, printr-o scrisoare a fost invitat pentru 26 mai 2015, ora 14.00, la sediul Societății cu Răspundere Limitată „Cahul-gaz”, pe care a recepționat-o la 26 mai 2015, din care considerent nu s-a prezentat la data și ora stabilită.

În consecință, de către Comisia de examinare a cazurilor de încălcare a clauzelor contractuale de consumatori a Societății cu Răspundere Limitată „Cahul-gaz” a fost întocmit, în lipsa carorva probe pertinente și concludente, procesul-verbal nr. 125 din 23 octombrie 2015 prin care s-a stabilit că în urma consumului fraudulos de gaze naturale, furnizorului i-a fost cauzat un prejudiciu în mărime de 45 572, 81 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Cahul din 31 martie 2016, cererea de chemare în judecată înaintată Antohi Gheorghe, a fost admisă.

S-a anulat procesul-verbal și decizia Societății cu Răspundere Limitată „Cahul-gaz” nr. 125 din 23 octombrie 2015 de stabilire a prejudiciului material în mărime de 45 572, 81 lei și obligarea lui Antohi Gheorghe de a procura un contor de gaz din cont propriu.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 13 decembrie 2016, a fost admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Cahul-gaz”, casată hotărârea Judecătorei Cahul din 31 martie 2016 și emisă o hotărâre nouă de respingere a acțiunii.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 26 aprilie 2017 s-a admis recursul declarat de Antohi Gheorghe.

S-a casat decizia Curții de Apel Cahul din 13 decembrie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Antohi Gheorghe împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Cahul-gaz” cu privire la contestarea actului administrativ, cu restituirea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Cahul, în alt complet de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Cahul 16 noiembrie 2017, a fost admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Cahul-gaz”, casată hotărârea Judecătorei Cahul din 31 martie 2016 și emisă o hotărâre nouă prin care cererea de chemare în judecată înaintată de Antohi Gheorghe împotriva Societății cu Răspundere Limitată

„Cahul-gaz” cu privire la contestarea actului administrativ, a fost respinsă.

Pentru a decide astfel, instanța a constatat că Societatea cu Răspundere Limitată „Cahul-gaz” întemeiat a efectuat recalcularea consumului de gaze naturale, conform sistemului pașal, pentru perioada 01 octombrie 2014-23 aprilie 2015, deoarece Antohi Gheorghe fiind consumator final nu a prezentat echipamentul de măsurare sigilat și sigiliile aplicate acestuia la constatarea tehnico-științifică, iar furnizorul este în drept să calculeze consumul de gaze naturale conform sistemului pașal, ținând cont de volumul facturat și achitat de consumatorul final pentru perioada recalculării în cazul sustragerii sau pierderii echipamentului de măsurare.

La 19 ianuarie 2018, Antohi Gheorghe a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 16 noiembrie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei menționate și menținerea hotărârii Judecătorei Cahul din 31 martie 2016.

În motivare, a reiterat că decizia instanței de apel este neîntemeiată, aceasta nu reflectă și nu corespunde circumstanțelor de fapt stabilite de instanța de fond.

Instanța de apel examinând cauza s-a axat în mod special doar pe Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor, apreciind arbitrar probele.

Recurentul indică că despre faptul sustragerii contorului singur a anunțat atât organele de poliție cât și Societatea cu Răspundere Limitată „Cahul-gaz”, iar prin certificatul eliberat de către Inspectoratul de Poliție Cahul este indicat că persoane necunoscute au sustras contorul de gaze din gospodăria sa.

Mai susține că potrivit prevederilor contractuale, nu și-a asumat careva obligațiuni, precum că ar fi necesar să reacționeze în caz de sustragere a echipamentului de măsurare și nici care ar fi răspunderea consumatorului în asemenea cazuri.

În opinia recurentului din probele administrate la materialele dosarului și cercetate în cadrul examinării cauzei în fond, Societatea cu Răspundere Limitată „Cahul-gaz” nu a prezentat careva probe pertinente care confirmă încălcarea prevederilor contractuale de către consumatorul casnic sau careva consum fraudulos de gaze naturale furnizate.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Cahul a pronunțat dispozitivul deciziei la 16 noiembrie 2017.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererea de recurs a fost declarată la 22 decembrie 2017, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători

decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Antohi Gheorghe nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Antohi Gheorghe.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecători

Ala Cobăneanu

Luiza Gafton

Dumitru Mardari